

DOMOVINA V TABORŠČU

Štev. 39.

Vetrinjš 23. junija 1945.

Sv. Irenej, m.

Iz domovine

Redka so sicer poročila, ki prihajajo čez Karavanke, vendar so dosti soglasna in tudi jasna. Razločno pripovedujejo, da vsa komunistična propaganda in vsi "odbori za vrnitev" ljudem v domovini ne morejo dati ne kruha, ne reda. To dokazujejo partizanska uradna poročila sama pravtako kakor neuradna poročila, ki nam prihajajo od doma.

Že zadnjič smo poročali, da na živilske izkaznice ljudje ne dobe kruha. Če na Jesenicah dobiš zlato uro za 1 kg kruha, je to podobna kupčija, kakršne so se sklepale pred 135 leti, ko je 1 njiva šla za 1 hleb in ko je naš praded izpod Kuma s cekinom plačal hlebček kruha za otroke. Tisti časi so nam potomcem ostali v spominu kot zgodovinski časi lakote. Ti časi so se vrnili, z njimi pa je prišla nad nas še vsa druga nesreča, ki je v zvezi s komunistično revolucijo.

Ljubljanski komunistični radio je davi javno oznanjal Ljubljancem, naj zaradi prehrane vendarle potrpe, ker je dovoz moke iz južnih krajev zaradi razdejanih železnic nemogoč in da do konca avgusta ne morejo upati na izboljšanje. Doslej so komunisti razdiranje železnic vedno razglasili za svoj uspeh, kar je tudi res bil in so tako našo domovino "osvobodili" tudi železnic in kruha. Sedaj seveda ni več govora, da bodo zavezniki pripeljali na pretek živeža in belega kruha, o sovjetski pšenici molče ko grob, pač pa svojim podložnim zaslužnjem in lažnim podložnikom dajo poizirati grenki kruh resničnega spoznanja, da je vse dosedanje komunistično obljubljanje in delovanje bila le lažnjiva propaganda in krvavo uničevanje.

Da se ljudstvo pričenja zavedati krutega položaja, ki ga je vanj pahnil komunizem, nam dokazujejo včerašnja radijska poročila iz Belgrada, ki nam pripovedujejo, da so v Mecedoniji okrog Bitolja spet zavladali "fašistični diktatorji" ter v isti sapi napadajo zahodne zaveznike, češ, da so ti vsega tega krivi. Ljubljanska partizanska glasila pa govore o delovanju "terorističnih tolp" v slovenskem podeželju, kar pomeni, da se povsod dviga srdit odpor zoper oblastnike, ki so z nasiljem, lažjo in prevaro prišli do oblasti, ki pa je ne porabljajo za blagor naroda, marveč za njegovo uničevanje. Razočaranje med partizani samimi mora biti veliko. Kakor nam pripoveduje fant, ki se je te dni vrnil z Gorenjskega, po hribih mrgoli oborožencev, ki se ne dajo strahovati od partizanov, in da med te oborožence beži tudi vedno več partizanskih oficirjev in prisilno mobiliziranih slovenskih vojakov. Nimamo razloga, da ne bi v tem verjeli partizanskim radijskim poročilom iz Ljubljane in Belgrada.

Tak je torej položaj našega naroda v domovini pod vladno tistih Titovcev, ki so doslej uničili težke milijarde slovenskega narodnega premoženja in s svojim besom posredno in neposredno povzročili smrt najmanj 100.000 slovenskih življenj. To je odstotek, karšnega v tej vojski ni do prinesel noben drug narod v svetu. Ta dejstva so nam znana, saj smo jih sami doživljali in zato zapustili svoj dom in odšli v svet. Zaradi tega nam ne soli pameti kak celovski partizanski "Odbor za vrnitev", ki bi marsikak njegov član prav storil ko bi sprašal svojo vest, se potrkal na prsi in priznal, da je s svojim delovanjem in govorjenjem ter nepokorščino Cerkvi sokriv vsega tega silnega slovenskega gorja in slovenske narodne nesreče.

V L I E N Z U .

dne 1. julija 1945.

Ta številka " DOLOVINE V TABORIŠČU " se je začela pripravljati v Vetrinju, kjer je pa zaradi nagle preselitve nismo mogli dokončati. Zato se je zgodilo, kar se menda doslej še nobenemu listu ni, da se je ena stran lista tiskala v eni, druga pa v drugi deželi.

V lienškem taborišču, kamor smo z avtomobili srečno prispeli na dan sv. Petra in Pavla, smo sedaj čez dva dni spet mogli začeti z delom, ko smo od tukajšnjega angleškega tabornega poveljstva, ki je pokazalo takoj s početka veliko umevanje za naš list in za naše kulturno delovanje, dobili prostor za uredništvo in " tiskarno " našega begunskega glasila.

Dasi imamo prve dni vsi počno skrbti zaradi stanovanj, da se s svojimi družinami naselimo, se je vendarle že začelo med nami živahno duhovno in kulturno življenje. Slovenski begunci v lienškem taborišču se vsak dan zgrinjajo okoli oltarja brezijanske Marije Pomagaj, ki je lepo okrašen postavljen pod milo nebo pred barako št. 33, ker v taborišču ni nobenega tako velikega prostora, da bi mogel naenkrat sprejeti tolikšne množice. K naši službi božji radi hodijo prisostvovati tudi pravoslavni prebivalci tega taborišča, ki se z njimi in z njihovo upravo prav dobro razumemo ter nam v vsem ljubeznjivo skušajo ustreči. Zato tudi pozivljamo vse slovenske rojake, naj se čim bolj taktno, korektno in bratsko vedejo do naših vzhodnih bratov raznih slovanskih narodnosti, ki so tukaj zastopane, ter naj se zavedajo, da nas vse, kar nas je v tem taborišču veže ne le skupnost in sorodnost jezika in krvi marveč tudi zlasti naša skupna begunska usoda in skupno krščansko prepričanje, da je komunizem sovražnik vsega krščanskega življenja, mišljenja in čustvovanja, da je komunizem satanova ustanova v boju zoper Kristusa in njegovo kraljestvo.

Drevi ob 6 bomo imeli že velik pevski koncert, h kateremu je povabljen angleško poveljstvo tukajšnjega taborišča, taboriščna ruska uprava in vodstvo. Koncerta se bo udeležil tudi naš prevzvišeni knezoškof dr. Gregorij Rožman, ki je danes dopoldne iz Anrasa prihitel med nas, ki smo ga pristrčno sprejeli, o čemer bomo poročali v posebni številki. Koncert bo v spremstvu našega škofa počastil tudi prečastiti gospod dekan iz Lienza, ki vse naše begunsko življenje spremlja z iskreno sočustvujočimi simpatijami kakor tudi vsi njegovi tirolski verniki.

Iz drugih taborišč imamo o naših rojakihi že nekaj ugodnih poročil, ki jih bomo v teku tedna priobčili. Vetrinjskega taborišča ni več. Včeraj t. j. v soboto je vetrinjsko tovarno zapustilo zadnjih 120 naših beguncev, ki so še ostali tam, potem ko smo v petek odšli mi v Lienz 400 pa v Judenburg. Sedaj je v Judenburgu okrog 500 naših v št. Vidu pa blizu 700.

Naš list pa bo skušal prej ko slej ostati duhovna vez, ki naj nas druži. Bo nam vsem pomagaj v našem prizadevanju!

N O V I C E .

IZ ZUNANJEGA SVETA.

NOVO OGROMNO ANGLESKO LETALO. Listi poročajo, da so Angleži izdelali in spravili v promet ogromno transportno letalo "Brabazon", ki za dolge vožnje sprejme vase lahko 80 popotnikov. Za pot iz Londona v Ameriko imajo potniki v tem letalu na razpolago udobne postelje, jedilnico, bar in oblačilnico. Za krajše vožnje, ki ne trajajo več kakor 1 dan, pa to letalo

lahko sprejme vase 240 popotnikov. Letalo, ki ima 8 motorjev leti z naglico 380 km na uro.

INDIJSKA KONFERENCA V SIMLI je bila do 14. julija prekinjena, ker se voditelji indijske kongresne stranke še niso mogli sporazumeti z voditeljem muslimanske lige.

VSO ITALIJO bodo Zavezniki septembra izročili italijanski upravi razen južnega Tirola in Primorske.